

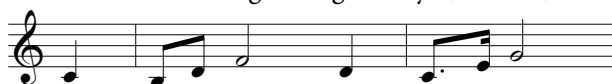
1. Tu - dom, az én Meg-vál-tóm él,
Már int fe-lém, és ko - ro - nát

Haj - lé - ka ké-szen vár re-ám,
Í - gér a föl - di harc u - tán.

Bár a vi-lág gú - nyol, ne-ve,

A hon-vágytól - ti lel - ke-met,

Mert nem - so - ká - ra hív az Úr:
Ki - tárt kar-já - val vár az Úr:

Jöjj ha - za, jö - vel, gyer-me-kem!
Jer, pihenj, nyugodj keb - le - men.

2. Remélek Jézusomban én, / Ó törle el sok bűnömet;
Ajkaról hívón zeng felém: / „Jer haza, vár rád Mestered!”
Bár a világ gúnyol, nevet, / A honvagy tölti lelkemet,
Mert nemsokára hív az Úr: / Jöjj haza, jövel, gyermekem!
Kitárt karjával vár az Úr: / Jer, pihenj, nyugodj keblemen.